

«جهان اقتصاد» گزارش می دهد

بازگشت طوفان به بازار انرژی

تنش‌های اخیر در تنگه هرمز، نقطه عطف جدیدی در قیمت‌گذاری نفت محسوب می‌شود. این تنگه که گذرگاه حیاتی حدود یک‌پنجم نفت و گاز طبیعی مایع جهان است، اکنون به کانون ناامنی تبدیل شده است.

جایاتی ترانزیت نشأت گرفت. قیمت نفت برنت با رشدی چشمگیر به مرز ۸۸ دلار و وست تگزاس با جهشی مشابه، نشان دادند که بازار برای هرگونه اختلال در جریان انرژی، آمادگی پرداخت «بهای ریسک» را دارد.

«اضطراب‌های ژئوپولیتیک» است تا معادلات عرضه و تقاضا. در معاملات پایانی هفته، بازار جهانی شاهد جهشی فراتر از انتظار بود؛ جهشی که نه از سوی رشد اقتصادی، بلکه از سوی صدای انفجار در تنگه‌ها و اختلال در مسیرهای

در حالی که نگاه بسیاری از تحلیل‌گران به تقاضای جهانی و وضعیت اقتصاد کلان بود، جرقه‌های تنش‌های نظامی در خاورمیانه و شرق اروپا، بار دیگر توجه‌ها را به سمت یک واقعیت عربیان سوق داد: بازار نفت، بیش از هر چیز، تابع

در گفتگو با جهان اقتصاد عنوان شد؛
جنگ، صادرات غیر نفتی را
به خط مقدم اقتصاد برد

تشدید نااطمینانی‌های ناشی از جنگ، افزایش هزینه حمل‌ونقل و بیمه، اختلال در مسیرهای تجاری و دشواری نقل‌وانتقال ارز، صادرات غیرنفتی ایران را با چالش‌های تازه‌ای روبه‌رو کرده است؛ شرایطی که فعالان اقتصادی معتقدند عبور از آن نیازمند کاهش مقررات دست‌وپاگیر، تسهیل بازگشت ارز صادراتی، حمایت از حمل‌ونقل و حفظ بازارهای خارجی است.

حسن طاهری، کارشناس اقتصاد د گفتگو با جهان اقتصاد با اشاره به اینکه صادرات غیرنفتی در شرایط جنگی به یکی از مهم‌ترین ابزارهای حفظ جریان ارز و تداوم فعالیت واحدهای تولیدی تبدیل شده است، اظهار داشت: با این حال افزایش ریسک‌های تجاری و محدودیت در حمل‌ونقل و مبادلات مالی می‌تواند توان صادرکنندگان برای حضور در بازارهای خارجی را کاهش دهد.

وی افزود: در چنین شرایطی، یکی از مهم‌ترین مطالبات بخش خصوصی، کاهش مداخلات و تغییرات مکرر مقررات تجاری است. رئیس کمیسیون توسعه صادرات اتاق ایران نیز با اشاره به آثار جنگ و بحران‌های احتمالی بر تجارت، از تعدد بخشنامه‌ها، مشکلات رفع تمهید ارزی و نبود فرماندهی واحد در حوزه تجارت انتقاد کرده است.

ادامه صفحه ۲

حکمرانی تصمیم در
پروژه‌های برند سازمانی

ادامه صفحه ۸

جهان اقتصاد گزارش می دهد؛

دیپلماسی اقتصادی حلقه
مفقوده ترانزیت زمینی

ادامه صفحه ۴

وبترین

پیامدهای خاموشی

روزانه یک کارخانه فولاد

ادامه صفحه ۳

تدوین بسته‌های جدید برای خانه‌دار

شدن دهک‌های کم‌درآمد

ادامه صفحه ۴

چرا قبض برق‌تان

ناگهان گران می‌شود؟

ادامه صفحه ۶

عضو کمیسیون انرژی: مجلس مخالف

افزایش قیمت بنزین است

ادامه صفحه ۶

سرمقاله

نورم با تصمیمات مقطعی

مهار نمی‌شود

احمد انارکی محمدی

ادامه صفحه ۲

یادداشت

معضل اقتصاد

در دوران پساجنگ

فریال مستوفی

ادامه صفحه ۳

یادداشت

بازسازی و نوسازی اقتصاد؛ دو

مأموریت اصلی ایران پس از جنگ

پیام باقری

ادامه صفحه ۴

نوبت دوم

آگهی تجدید مزایده فروش سه قطعه زمین با کاربری تجاری

به شماره مزایده ۲۰۰۵۰۰۵۱۱۶۰۰۰۰۰۳

شهرداری کامیاران در نظر دارد سه قطعه زمین با کاربری تجاری واقع در شهرک دادگستری خیابان ۱۴ متری پایین‌تر از میدان ژینگه را از طریق مزایده عمومی و با جزئیات مندرج در اسناد مزایده، با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) و با شماره مزایده ۲۰۰۵۰۰۵۱۱۶۰۰۰۰۰۳ به صورت الکترونیکی به فروش رساند.

زمان انتشار در سایت: ۱۴۰۵/۰۵/۱۷

مهلت دریافت اسناد: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۷ تا ۱۴۰۵/۰۵/۲۰ ساعت ۱۴:۰۰ تا ۱۹:۰۰

تاریخ بازدید: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۷ تا ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ ساعت ۱۴:۰۰ تا ۱۹:۰۰

آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت: تا ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۳۱

زمان بازگشایی: ساعت ۰۸:۰۰ صبح ۱۴۰۵/۰۶/۰۱

زمان اعلام برنده: ۱۴۰۵/۰۶/۰۱

ضمناً رعایت موارد زیر الزامی است:

۱- برگزاری مزایده صرفاً از طبق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد و کلیه مراحل فرایند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده (در صورت وجود هزینه مربوطه)، پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیعه) ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده گران محترم از این طریق امکان‌پذیر می‌باشد.

۲- مبلغ سپرده شرکت در مزایده برای هریک از قطعات به شرح جدول زیر می‌باشد که به صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا واریز وجه نقد به حساب شماره ۰۱۰۵۸۷۹۱۳۰۰ بانک ملی در وجه شهرداری کامیاران می‌باشد. لذا پرداخت هر نوع سپرده به جز یکی از آن دو مردود اعلام می‌گردد.

ردیف	پلاک فرعی	پلاک اصلی	مساحت	قیمت پایه کارشناسی قطعه (ریال)	مبلغ ضمانت‌نامه شرکت در مزایده ریال	شماره مال مورد مزایده
۱	۶۴۶۵	۵۳	۳۵/۳۹	۴۰,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲,۰۲۵,۰۰۰,۰۰۰	۲۱۰۵۰۰۵۱۱۶۰۰۰۰۱۱
۲	۶۴۶۷	۵۳	۳۰/۷۴	۴۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲,۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۱۰۵۰۰۵۱۱۶۰۰۰۰۱۲
۳	۶۴۶۶	۵۳	۲۸/۲۵	۴۳,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲,۱۷۵,۰۰۰,۰۰۰	۲۱۰۵۰۰۵۱۱۶۰۰۰۰۱۳

فرشاد منبری
شهرداری کامیاران

آدرس شهرداری کامیاران: استان کردستان - شهرستان کامیاران - خیابان صلاح‌الدین ایوبی، نیش چهارراه ادهم‌مظفری، واحد قراردادهای شهرداری کامیاران
تلفن: ۰۸۷۳۵۳۱۷۹۰ و ۰۸۷۳۵۳۲۶۱۰

نوبت دوم

فراخوان ارزیابی کیفی سرمایه گذار

۱۴۰۵/۰۱/۱۴

شرکت آب منطقه ای استان زنجان در نظر دارد به استناد ماده ۲۰ قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران، از طریق برگزاری فراخوان عمومی با موضوع «عملیات احداث و بهره برداری از پروژه طرح آبرسانی از سد مشمپا به شهرهای زنجان به روش مشارکت عمومی- خصوصی» نسبت به ارزیابی کیفی سرمایه گذاران ذیصلاح اقدام نمایند.

لذا از کلیه اشخاص حقوقی و حقیقی واجد شرایط و دارای توان مالی دعوت بعمل می آید برای دریافت اسناد ارزیابی کیفی ظرف مدت ۷ روز از تاریخ انتشار این آگهی، درخواست کتبی خود را به همراه تصویر فیش واریز مبلغ ۲۰۰۰۰۰۰ ریال به حساب شبیای شماره ۰۲۴۳۳۴۴۲۷۸۵ ارسال نمایند. اسناد ارزیابی کیفی از طریق منطقه ای زنجان، از طریق فکس شماره ۰۲۴۳۳۴۴۲۷۸۵ ارسال خواهد شد. ضمناً مهلت تکمیل و ارائه مدارک فراخوان پست به نشانی مندرج در نامه درخواست، ارسال خواهد شد. اسناد ارزیابی کیفی خواهد بود. به درخواستهای فاقد آدرس دقیق پستی ترتیب اثر داده نخواهد شد.

هزینه آگهی نیز برعهده برنده مناقصه خواهد بود.

«روابط عمومی شرکت آب منطقه ای زنجان»

اقدامات
فولادخوزستاندر حوزه تأمین برق
در راستای مقابله با ناترازی انرژی

پروژه‌های تأمین برق

اهداف

کمک به شبکه برق و
افزوده شدن ظرفیت جدید
به شبکه برق استانتأمین برق
کارخانه فولاد خوزستانسرعت بخشی به روند
بازسازی کارخانهحل مشکلات واحدهای
پایین‌دستی با تداوم تولید
در کارخانهنیروگاه ۵۴۰ مگاواتی
خلیج فارس در سبزووار

(فاز دوم پروژه به ظرفیت ۱۸۰ مگاوات در شهریور ماه ۱۴۰۵ به بهره برداری میرسد)

نیروگاه ۲۰۰ مگاواتی
خورشیدی در بهبهان

(فاز اول پروژه وارد مدار شده است)

نیروگاه ۲۰۰ مگاواتی
خورشیدی در گتوندنیروگاه ۵۲۰ مگاواتی
تاریانا در اهواز

(اعتبار مورد نیاز از سمت صندوق توسعه ملی انجام و درانتظار حل مشکل بانکی می باشد)

بار برق مصرفی فولاد خوزستان
از استان برداشته می‌شود

نتایج و دستاوردها

تقویت شبکه برق استان
با ظرفیتهای جدیدتأمین پایدار برق
برای تولید ملیتداوم تولید و
رونق زنجیره ارزشتأمین برق پایدار
کارخانه فولاد خوزستانکاهش وابستگی به شبکه
و عبور از ناترازی انرژی

روابط عمومی شرکت فولاد خوزستان

- یکشنبه ۲۵ مرداد ماه ۱۴۰۵**
- سال سی‌ودوم • شماره ۹۰۳۶**

خبر

قیمت نفت سعودی شد

قیمت نفت خام در معاملات روز جمعه بازار جهانی، به دلیل حملات به نفتکش‌ها و عدم پیشرفت در توافق صلح میان ایران و آمریکا، بیش از یک دلار در هر بشکه افزایش یافت و رشد هفتگی چشمگیری را ثبت کرد.

قیمت نفت برنت با یک دلار و ۴۵ سنت یا ۱.۶۷ درصد افزایش، در ۸۸ دلار و ۵۲ سنت در هر بشکه بسته شد. قیمت نفت خام وست تگزاس اینترمیدیت آمریکا با یک دلار و ۱۵ سنت یا ۱.۴۲ درصد افزایش، در ۸۲ دلار و ۴۰ سنت در هر بشکه بسته شد.

قیمت نفت برنت برای کل هفته ۶ درصد و وست تگزاس اینترمیدیت ۵.۴ درصد افزایش نشان داد

اندرو لیپو، رئیس شرکت «لیپو اویل اسوشیتس» گفت: «پس از حملات جدید به نفتکش‌ها و عدم پیشرفت در توافق آتش‌بس، شاهد افزایش قیمت در آخر هفته خواهیم بود.»

لیپو گفت: «قیمت نفت خام ممکن است ۸۰ دلار در هر بشکه باشد، اما قیمت دیزل ۱۸۰ دلار در هر بشکه و بنزین ۱۲۰ دلار در هر بشکه است و این چیزی است که به مصرف‌کننده آسیب می‌رساند.»

با وجود ادعای آمریکا مبنی بر کنترل تنگه هرمز، ترافیک کشتیرانی از طریق این مسیر به کمتر از میانگین ماهانه رسید. پیش از آغاز تجاوز آمریکایی صهیونیستی به ایران در اواخر فوریه، این تنگه مسیر ترانزیت حدود یک پنجم نفت و گاز طبیعی مایع جهان بود و مسدود شدن این مسئله، عامل کلیدی حمایت‌کننده افزایش قیمت‌ها بوده است.

خبرگزاری دولتی امارات متحده عربی (WAM)، اعلام کرد که دو کشتی شرکت ملی نفت ابوظبی (ادنوک) پنجشنبه گذشته، هنگام عبور از این تنگه مورد حمله قرار گرفتند.

فیل فلین، تحلیلگر ارشد گروه پرایس فیوچرز، گفت: «این خبر حمله به نفتکش‌ها بود که قیمت‌ها را افزایش داد.»

همچنین سه منبع آگاه گفتند که صادرات نفت خام از پایانه شسخرایس روسیه در بندر نووروسیسک دریای سیاه، روز جمعه، پس از حمله پهپادی به حالت تعلیق درآمد و به اختلافات در یکی از خروجی‌های کلیدی صادرات این کشور افزود.

فلین گفت که حمله اوکراین به بندر نووروسیسک نیز باعث افزایش قیمت‌ها شده است.

بر اساس گزارش رویترز، در حالی که عرضه نفت خاورمیانه محدود شده است، پیش‌بینی‌های اوپک به رشد ضعیف‌تر تقاضا اشاره دارد و ذخایر نفت خام آمریکا، بزرگ‌ترین افزایش هفتگی خود را در بیش از ۳.۵ سال گذشته ثبت کرده است. در این بین، شرکت خدمات میدان نفتی بیکر هیوز روز جمعه اعلام کرد شرکت‌های انرژی آمریکایی طی هفته گذشته، یک دکل نفتی اضافه کرده‌اند و تعداد کل دکل‌های فعال به ۴۵۵ حلقه رسید که بالاترین سطح از ماه مه ۲۰۲۵ است و ۴۳ حلقه بالاتر از مدت مشابه سال گذشته است. تعداد دکل‌ها به عنوان شاخصی از سطح تولید آینده عمل می‌کند. همچنین تعداد دکل‌های حفاری گاز با چهار حلقه افزایش، به ۱۲۸ حلقه رسید.

خبر

عضو کمیسیون انرژی: مجلس مخالف افزایش قیمت بنزین است

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه نظر نمایندگان بر عدم افزایش قیمت بنزین است، گفت: تاب‌آوری مردم در برابر گرانی‌ها محدود است و افزایش قیمت بنزین می‌تواند موج جدیدی از گرانی‌ها را در کشور ایجاد کند.

احمد مرادی، نماینده مردم بندرعباس در مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این پرسش که موضع مجلس درباره افزایش قیمت یا تغییر سهمیه‌های بنزین چیست گفت: نظر ما نمایندگان بر این است که در مقطع فعلی هیچ افزایشی در قیمت بنزین صورت نگیرد، چراکه واقعاً تاب‌آوری مردم در برابر گرانی‌ها و گرانی‌هایی که به دنبال افزایش قیمت بنزین پیش خواهد آمد، محدود است. تجربه سال‌های گذشته ثابت کرده که نمی‌توان هیچ کنترلی در این زمینه داشت.

وی در ادامه با تأکید بر ضرورت توجه به اصلاح الگوی مصرف سوخت اظهار کرد: تأکید ما نمایندگان، به ویژه اعضای کمیسیون انرژی این است که دولت به سمت گسترش حمل‌ونقل عمومی برود، خودروهای بی‌کیفیت را از چرخه خارج کند و تولیدکنندگان خودرو را موظف کند خودرویی تولید کنند که مصرف بنزین کمتری داشته باشد. اینکه ما همه این موارد را رها کنیم و بعد به مردم بگوییم شما صرفه‌جویی کنید و مثلاً مصرف نکنید، واقعاً شдنی نیست؛ به‌خصوص در استان‌های گرمسیر که در این فصل هوا حتماً نیاز به استفاده از کولر دارند و استفاده از کولر نیز افزایش مصرف بنزین را به همراه دارد.

این عضو کمیسیون انرژی مجلس با بیان اینکه مردم در زمینه مدیریت مصرف همراهی خوبی دارند، تصریح کرد: مردم واقعاً همراهی بسیار خوبی دارند و من بارها و در جاهای مختلف این موضوع را دیده‌ام. سطح فرهنگ مردم نیز بسیار بالاست، اما دولت‌ها هیچ‌وقت نایم‌داندن خودشان را موظف کنند که تعهداتی را که داده‌اند، بر اساس همان تعهدات زیرساخت‌ها را آماده کنند و مسائل و مشکلات را کاهش دهند. باید زیرساخت‌ها فراهم شود تا بتوانیم بر اساس آن، بهینه‌سازی مصرف سوخت را شاهد باشیم.

مرادی درباره مقایسه قیمت سوخت در ایران با سایر کشورها نیز گفت: وقتی قیمت سوخت در ایران را با کشورهای دیگر مقایسه می‌کنند و می‌گویند در فلان کشور سوخت مثلاً یک دلار است، درآمد مردم آن کشور را هم باید در نظر بگیریم. درآمد آنها بالاست، خودروهای باکیفیت دارند و حمل‌ونقل عمومی آنها نیز به‌موقع و مناسب است و همه این امکانات را در اختیار دارند؛ بنابراین افزایش قیمت سوخت برای مردم آنها تأثیر چندانی ندارد.

وی در ادامه تأکید کرد: ما الان متأسفانه چنین شرایطی در کشور نداریم و به همین لحاظ، افزایش قیمت بنزین کار درستی نیست.

این نماینده مجلس درباره تصمیم برای اجرای آزمایشی طرح جدید بنزینی در استان کرمان گفت: کاری که در کرمان انجام شد، واقعاً به نظر من یک کار بی‌تدبیری بود و نشان داد که این طرح حتی به عنوان پایلوت هم نمی‌تواند در سطح ملی و کشوری پاسخگو باشد.

در حالی که نگاه بسیاری از تحلیل‌گران به تقاضای جهانی و وضعیت اقتصاد کلان بود، جرقه‌های تنش‌های نظامی در خاورمیانه و شرق اروپا، بار دیگر توجه‌ها را به سمت یک واقعیت عریان سوق داد: بازار نفت، بیش از هر چیز، تابع «اضطراب‌های ژئوپولیتیک» است تا معادلات عرضه و تقاضا. در معاملات پایانی هفته، بازار جهانی شاهد جهشی فراتر از انتظار بود؛ جهشی که نه از سوی رشد اقتصادی، بلکه از سوی صدای انفجار در تنگه‌ها و اختلال در مسیرهای حیاتی ترانزیت نشأت گرفت. قیمت نفت برنت با رشدی چشمگیر به مرز ۸۸ دلار و وست تگزاس با جهشی مشابه، نشان دادند که بازار برای هرگونه اختلال در جریان انرژی، آمادگی پرداخت «بهای ریسک» را دارد.

تنش‌های اخیر در تنگه هرمز، نقطه عطف جدیدی در قیمت‌گذاری نفت محسوب می‌شود. این تنگه که گذرگاه حیاتی حدود یک‌پنجم نفت و گاز طبیعی مایع جهان است، اکنون به کانون ناامنی تبدیل شده است. اگرچه ادعاهایی مبنی بر کنترل مسیرهای کشتیرانی مطرح است، اما واقعیت آماری خلاف این را نشان می‌دهد: ترافیک عبوری از این گلوگاه به شدت کاهش یافته و به سطوحی پایین‌تر از میانگین ماهانه رسیده است.

حملات اخیر به نفتکش‌های شرکت‌های ملی نفت منطقه، پیام روشنی به بازار فرستاد: امنیت عرضه در تنگه هرمز دیگر یک فرض قطعی نیست. این عدم قطعیت، عامل اصلی حمایت از قیمت‌هاست؛ چرا که معامله‌گران می‌دانند هرگونه مسدود شدن یا حتی

بازگشت طوفان به بازار انرژی

عرضه، قیمت‌ها را بالا می‌برد.

در میان این آشوب ژئوپولیتیک، یک تضاد جالب در داده‌های اقتصادی آمریکا مشاهده می‌شود. از یک سو، گزارش‌ها از افزایش بزرگ ذخایر نفت خام در ایالات متحده خبر می‌دهند که معمولاً نشانه‌ای از اشباع یا کاهش تقاضا است؛ و از سوی دیگر، داده‌های شرکت «بیکر هیوز» نشان می‌دهد که تعداد دکل‌های فعال حفاری به بالاترین سطح از سال ۲۰۲۵ رسیده است. این افزایش ۴۳ درصدی دکل‌ها نسبت به سال گذشته، نشان‌دهنده تلاش شرکت‌های انرژی برای تأمین امنیت تولید در آینده است. اما سوال اینجاست: آیا این افزایش تولید می‌تواند اثر شوک‌های عرضه‌ای در خاورمیانه و روسیه را خنثی کند؟ پاسخ به این سوال در توازن میان «افزایش ظرفیت تولید» و «سرعت

کاهش موقت جریان در این مسیر، می‌تواند شوک عرضه‌ای ایجاد کند که از کنترل هر نهاد بین‌المللی خارج است.

اما بحران تنها به خاورمیانه محدود نمی‌شود. جبهه دوم این نبرد قیمتی، در دریای سیاه رقم می‌خورد. حملات پهپادی به زیرساخت‌های صادراتی روسیه، به‌ویژه پایانه استراتژیک «شسخرایس» در بندر نووروسیسک، یکی دیگر از قطعات پازل افزایش قیمت‌هاست. توقف صادرات از یکی از کلیدی‌ترین

خروجی‌های نفت خام روسیه، نشان‌دهنده این است که «امنیت زیرساختی» اکنون به اندازه «امنیت مسیر» در تعیین قیمت اهمیت یافته است. وقتی خروجی‌های کلیدی یک تولیدکننده بزرگ تحت تأثیر حملات قرار می‌گیرند، بازار به طور خودکار برای سناریوی کمبود

چرا قبض برق‌تان ناگهان گران می‌شود؟

برق فردی که در مناطق عادی مانند تهران زندگی می‌کند با فردی که در مناطق بسیار گرم جنوب ایران زندگی می‌کند، منطقی نیست و بهتر است هر مشترک قبض برق امسال خود را با میزان الگوی مصرف مقایسه کند.

وزارت نیرو نیز کشور را با توجه به شرایط آب‌وهوایی به مناطق مختلف تقسیم کرده و سهم مردم از یارانه برق را بر اساس شرایط دمایی هر منطقه و نیاز آن‌ها تعیین می‌کند. از این رو، استفاده از کولرهای با بازدهی بالا برای تأمین سرمایش اهمیت دارد و با توجه به اینکه یارانه برق از منابع عمومی تأمین می‌شود، نمی‌توان انتظار داشت هر مشترک به هر میزان که خواست از این یارانه استفاده کند.

در همین راستا، یارانه برق نباید به عنوان تشویقی برای مصرف بیشتر در نظر گرفته شود، بلکه امتیازی برای کمک به مشترکان است و وزارت نیرو بر توزیع عادلانه این یارانه تأکید دارد. مدیریت مصرف برق نیز صرفاً یک انتخاب نیست؛ چراکه خاموشی‌های تابستانی و قبض‌های سنگین برق، موضوعی نیست که کسی از آن استقبال کند.

در مجموع، قبض برق تنها برگه‌ای برای اعلام مبلغ پرداختی نیست، بلکه اطلاعاتی درباره میزان مصرف، الگوی مصرف و نحوه محاسبه هزینه برق در اختیار مشترک قرار می‌دهد و می‌تواند مبنایی برای مدیریت مصرف و استفاده بهینه‌تر از برق باشد.

خرید و حش‌زده پالایشگاه‌های هندی

قانونی را تصویب کرد که تعرفه‌های سنگین را برای خریداران بزرگ انرژی مسکو مجاز می‌کند، اما این اقدامات هنوز اجرایی نشده‌اند. هند اعلام کرده که این لایحه موضوع داخلی آمریکا است.

بر اساس گزارش بلومبرگ، پالایشگاه‌های دولتی در این کشور جنوب آسیا حدود نیمی از نیازهای نفت خام خود را از طریق قراردادهای مدت‌دار تأمین می‌کنند. آنها با توجه به نزدیکی به تولیدکنندگان عمده در خاورمیانه و آفریقا، به ندرت نیاز دارند که سفارش محموله‌های نقدی را بیش از دو ماه قبل انجام دهند. همچنین، در حالی که نفت خام روسیه از فاصله دوری ارسال می‌شود، تحریم‌ها باعث شده است که در مدت کوتاهی، ذخایری در نزدیکی هند در دسترس باشد.

مشکلات جدید عرضه درست زمانی پدیدار می‌شوند که هند با شروع جشتواره‌ها در سپتامبر، وارد فصل تقاضای قوی‌تری می‌شود. توسعه‌های پالایشگاهی که امسال بیش از ۵۰۰ هزار بشکه به ظرفیت پالایش روزانه اضافه خواهد کرد، نیاز را نیز افزایش خواهد داد.

جنگ علیه ایران قیمت برق در آلمان را افزایش داد

با جنگ علیه ایران به واسطه افزایش قیمت گاز در اروپا، قیمت برق در آلمان افزایش یافت. قیمت قراردادهای آتی برق آلمان برای سه‌ماهه چهارم سال جاری (اکتبر تا دسامبر) بالاتر از قیمت قراردادهای مربوط به اوایل سال آینده (سه‌ماهه اول ۲۰۲۷) معامله می‌شود. این وضعیت که قیمت دوره پایانی سال از دوره ابتدایی سال بعد پیشی گرفته، یک پدیده نادر در بازار برق به‌شمار می‌رود و آخرین بار در جریان بحران شدید انرژی در سال ۲۰۲۲ مشاهده شده بود.

به‌طور معمول، سه‌ماهه اول هر سال به‌دلیل سرما و افزایش مصرف برای گرمایش، فصل پرمصرف‌تری محسوب می‌شود و به‌تبع آن، قیمت برق در این بازه بالاتر از ماه‌های پایانی سال قبل است. بااین‌حال، امسال معکوس شدن این روند نشان‌دهنده تغییر شرایط بازار است. دلیل اصلی این ناهنجاری، افزایش قیمت قراردادهای آتی گاز طبیعی به دلیل جنگ علیه ایران است. ازآنجا‌که نیروگاه‌های گازی در آلمان نقش کلیدی در تعیین قیمت نهایی برق دارند (چرا که اغلب به‌عنوان آخرین منبع تأمین‌کننده برق وارد مدار می‌شوند و قیمت نهایی را مشخص می‌کنند)، هرگونه نوسان در قیمت گاز به‌سرعت به بازار برق منتقل می‌شود. به‌همین‌دلیل، انتظار برای افزایش قیمت گاز در ماه‌های پایانی سال، فشار صعودی بر قیمت برق سه ماهه چهارم وارد کرده و باعث شده این دوره غیرمعمول از سه‌ماهه اول سال آینده گران‌تر تمام شود.

«جهان اقتصاد» گزارش می دهد

بازگشت طوفان به بازار انرژی

عرضه، قیمت‌ها را بالا می‌برد.

در میان این آشوب ژئوپولیتیک، یک تضاد جالب در داده‌های اقتصادی آمریکا مشاهده می‌شود. از یک سو، گزارش‌ها از افزایش بزرگ ذخایر نفت خام در ایالات متحده خبر می‌دهند که معمولاً نشانه‌ای از اشباع یا کاهش تقاضا است؛ و از سوی دیگر، داده‌های شرکت «بیکر هیوز» نشان می‌دهد که تعداد دکل‌های فعال حفاری به بالاترین سطح از سال ۲۰۲۵ رسیده است. این افزایش ۴۳ درصدی دکل‌ها نسبت به سال گذشته، نشان‌دهنده تلاش شرکت‌های انرژی برای تأمین امنیت تولید در آینده است. اما سوال اینجاست: آیا این افزایش تولید می‌تواند اثر شوک‌های عرضه‌ای در خاورمیانه و روسیه را خنثی کند؟ پاسخ به این سوال در توازن میان «افزایش ظرفیت تولید» و «سرعت

صادرات نفت خاورمیانه همچنان بسیار پایین‌تر از حد معمول است، زیرا

مذاکرات صلح میان آمریکا و ایران هنوز به نتیجه نرسیده و بازگشایی کامل

تنگه هرمز نامشخص است.

شرکت هندوستان پترولیوم حدود چهار میلیون بشکه نفت خاورمیانه را برای تحویل در اکتبر خریداری کرده است که از تنگه هرمز عبور نمی‌کند، در حالی که شرکت پالایشگاه و پتروشیمی منگلور، نفت غرب آفریقا را که در همان ماه می‌رسد، سفارش داده است. ایندین اویل، بزرگ‌ترین پالایشگر نفت هند نیز برای خرید نفت اکتبر آماده می‌شود.

منابع آگاه که به دلیل حساسیت موضوع نخواستند نامشان فاش شود، گفتند: شرکت‌های هندی و چینی پس از خرید برخی محموله‌های اکتبر، در حال آماده شدن برای صدور مناقصه‌های بیشتر در هفته‌های آینده هستند. آنها افزودند:

برخی از محموله‌ها برای تحویل در ماه نوامبر نیز سفارش داده شده است.

تهدید تحریم‌های آمریکا علیه خریداران نفت و گاز روسیه، از جمله هند و چین، نیز به این خریدهای وحشت‌زده دامن می‌زند. س‌ای آمریکا هفته گذشته

پالایشگاه‌های دولتی هند به طور غیرمعمولی برای تهیه زودتر از موعد

محموله‌های نقدی نفت خام به تکاپو افتاده‌اند، زیرا حملات اوکراین به دارایی‌های انرژی روسیه و عدم قطعیت پیرامون تنگه هرمز، عرضه را به طور

فزاینده‌ای نامشخص می‌کند.

بلومبرگ به نقل از منابع آگاه نوشت: پالایشگاه‌ها، از جمله شرکت ایندین اویل و شرکت هندوستان پترولیوم (HPCL)، بخشی از تأمین نفت را تا اکتبر تضمین کرده‌اند و اکنون به دنبال محموله‌هایی برای نوامبر هستند. این در حالی است که این شرکت‌ها معمولاً محموله‌های نقدی را از یک یا دو ماه قبل خریداری می‌کنند.

خرید گسترده توسط سومین واردکننده بزرگ نفت جهان، نگرانی‌های فزاینده را در مورد عرضه نفت از روسیه برجسته می‌کند که پس از موجی از حملات اوکراین به زیرساخت‌های انرژی و بنادر این کشور، به پایین‌ترین سطح از ماه مه رسیده است. روسیه در سال‌های اخیر به بزرگ‌ترین تأمین‌کننده نفت خام هند تبدیل شده است و حدود نیمی از خرید پالایشگاه‌های دولتی را تشکیل می‌دهد

و در حالی که روسیه به تازگی اعلام کرده است که قصد دارد صادرات نفت خود را

به کشورهای آسیای میانه و آفریقا محدود کند، این کشور همچنان به

تأمین بخشی از نیازهای هند از طریق پاکستان و افغانستان می‌پردازد.

در حالی که هند به تازگی اعلام کرده است که قصد دارد صادرات نفت خود را

به کشورهای آسیای میانه و آفریقا محدود کند، این کشور همچنان به تأمین بخشی از نیازهای هند از طریق پاکستان و افغانستان می‌پردازد. در حالی که هند به تازگی اعلام کرده است که قصد دارد صادرات نفت خود را به کشورهای آسیای میانه و آفریقا محدود کند، این کشور همچنان به تأمین بخشی از نیازهای هند از طریق پاکستان و افغانستان می‌پردازد.

محمد اله‌داد مدیرعامل شرکت مادر تخصصی مدیریت تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران (توانیر) با اشاره به تداوم روزهای گرم و داغ تابستان و ماندگاری گرما و رطوبت در هفته آخر مرداد ماه ۱۴۰۵، از مردم خواست تنها با ۵ درصد مدیریت مصرف برق، به صنعت برق در حفظ پایداری شبکه کمک کنند و گفت: اگر همه مشترکان فقط ۵ درصد در مصرف خود صرفه‌جویی کنند، می‌توانیم از این هفته گرم نیز با حداقل خاموشی عبور کنیم.

اله‌داد با بیان اینکه گرمای هوا همچنان در روزهای آینده ادامه خواهد داشت، اظهار کرد: هفته آخر مردادماه از نظر دما‌ی هوا و میزان مصرف برق، هفته‌ای حساس برای صنعت برق خواهد بود و عبور موفق از این شرایط، نیازمند همراهی و همدلی مردم است. وی افزود: از مردم انتظار نداریم زندگی خود را متوقف کنند؛ تنها ۵ درصد مدیریت مصرف کافی است. اگر هر خانواده و هر مشترک بخشی از مصرف

غیرضروری خود را کاهش دهد، مجموع این همراهی می‌تواند فشار قابل توجهی

را از روی شبکه برق بردارد. اله‌داد با تأکید بر نقش وسایل سرمایشی در افزایش مصرف برق گفت: تنظیم کولرهای گازی روی دمای ۲۵ درجه، استفاده از دور کند

کولرهای آبی، خودداری از استفاده همزمان وسایل پرمصرف و انتقال مصرف وسایل برقی به ساعات کم‌باری، اقداماتی ساده اما مؤثر برای کمک به شبکه در روزهای گرم پیش‌رو است. مدیرعامل توانیر خاطرنشان کرد: ماندگاری گرما و رطوبت بالا در

روزهای پیش‌رو، فشار مضاعفی بر شبکه برق وارد خواهد کرد و به همین دلیل، هفته آخر مرداد و روزهای پایانی اوج گرمای تابستان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. وی تأکید کرد: رمز عبور از این هفته پایانی اوج گرما، فقط و فقط همدلی و همراهی همه مشترکان است. حتی یک تغییر کوچک از سوی هر خانواده، در مقیاس ملی اثر بزرگی بر پایداری شبکه برق خواهد داشت.

اله‌داد در پایان گفت: این روزهای گرم را با هم پشت سر می‌گذاریم؛ با تنها ۵ درصد

مدیریت مصرف از سوی هر مشترک، می‌توانیم در کنار هم هفته آخر مرداد و روزهای

پایانی اوج گرما را با کمترین میزان محدودیت و خاموشی سپری کنیم.

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:
شهناز محمودی

رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل:
آقایان: دکتر علی و دکتر علی

زیر نظر شورای سردبیری
• قائم مقام: مهرناز خوشبخت

• گروه نفت انرژی: گلناز پرتوی مهر
• گروه اقتصاد: راضیه احمدوند
• گروه صنعت و معدن: مهرناز خوشبخت
• گروه زیربنایی: رضا پورحسین
• گروه بازار و سرمایه: مریم زارع پور
• مدیر امور فنی: آرش اربابزاده
• مدیر امور شهرستان ها: آمنه قدیم پرست
• مدیر امور مالی: زهرا طاهروردیان
• آدرس: خیابان انقلاب نرسیده به میدان فردوسی، بعد از پل کالج
• نشانی: کوچه براتی، پلاک ۱۶، طبقه ۳ واحد ۶
• تلفن: ۰۲۱-۶۶۷۱۳۰۶۹
• ۰۲۱-۶۶۷۲۶۷۹۰
• تلفن: ۰۲۱-۶۶۷۲۶۷۹۰
• جابان اقتصاد عضو تشکل های صنفی «انجمن صنفی مدیران روزنامه های غیر دولتی»، «انجمن مدیران نشریات ایران» و «اتحادیه مطبوعات کشور» است.
• ایمیل: 1371jahan@gmail.com

• یکشنبه ۲۵ مرداد ماه ۱۴۰۵

• سال سی و دوم • شماره ۹۰۳۶

سینا هاشمی اقدام
فصل در حوزه برندینگ

کیفیت خروجی یک پروژه برند بیش از آنکه تابع کیفیت مشاور باشد، تابع ساختاری است که تصمیم را می گیرد. کمیته های پرجمعیت این ساختار را نه تقویت، که رقیق می کنند.
کیفیت خروجی یک پروژه برند سازمانی تابع دو متغیر است: کیفیت ورودی «شناخت، پژوهش و سند» خواسته ها و کیفیت سازوکاری که تصمیم می گیرد. سازمان های بزرگ ما بخش عمده بودجه و توجه خود را صرف متغیر اول می کنند و متغیر دوم را طراحی نشده راه می کنند. در عمل اما این سازوکار تصمیم است که سقف کیفیت خروجی را تعیین می کند. هیچ ورودی دقیقی نمی تواند از یک ساختار تصمیم میبوه، خروجی متمایز بیرون بکشد؛ چون آنچه در انتها منتشر می شود نه بهترین گزینه روی میز، که گزینه ای است که از فیلتر آن ساختار عبور کرده است. پراگماترین سازوکار تصمیم در این حوزه، کمیته یا شورای برند است؛ معمولاً با هفت تا نازده عضو، ترکیبی از معاونان و مدیران ارشد، با حق رای برابر. این الگو در ظاهر معقول است و به منطق مشارکت و هیوافزایی ارجاع می دهد. بررسی رفتار واقعی این کمیته ها اما نشان می دهد که کارکرد اعلام شده و کارکرد واقعی آن ها بر هم منطبق نیست. کمیته چه مسئله ای را حل می کند.
تصمیم های حوزه برند دو ویژگی دارند که آن ها را از تصمیم های فنی متمایز می کنند: نتیجه شان برای همه قابل مشاهده است، و درستی شان در کوتاه مدت قابل اثبات نیست. ترکیب این دو ویژگی، ریسک شخصی تصمیم گیرنده را بالا می برد. مدیری که سرمایه گذاری در یک خط تولید

را امضا می کند، دست کم می داند که در چه بازه زمانی و با چه خاصیتی قضاوت خواهد شد. مدیری که هویت تازه سازمان را امضا می کند، چنین پتانسیلی ندارد. پاسخ سازمان به این ریسک، توزیع آن است. افزایش تعداد اعضای کمیته در واقع افزایش تعداد امضاهاست و هر امضای اضافه، سهم فرد از مسئولیت خطای احتمالی را کاهش می دهد. کمیته پرجمعیت ریسک را حذف نمی کند؛ آن را رقیق و نامرئی می کند. ریسکی که مسئول ندارد، مدیریت هم نمی شود. آنچه در صورت جلسه هم افزایی نامیده می شود، در سطح انگیزه ها بیمه متقابل است: مصوبه ای که دو سال بعد قابل انتساب به هیچ فرد مشخصی نیست.
سه سازوکار اختلال
سازوکار نخست، نامرتبازی مرجعیت یا تخصص است. اعضای این کمیته ها معمولاً مدیران توانمندی هستند؛ کارنامه اجرایی قابل دفاع دارند و شناختشان از صنعت اغلب از هر مشاور بیرونی بیشتر است. اما تخصص انتقال پذیر نیست. توانایی اجای یک واحد زبان ده هیچ اطلاعاتی درباره رفتار یک نظام هوینی در نقاط تماس متعدد تولید نمی کند، و تشخیص اینکه یک انتخاب ظاهراً زیبایی شناختی در واقع یک انتخاب راهبردی است، از سابقه مدیریتی حاصل نمی شود. مسئله می ی گفاتی است: مسئله این است که ترکیب کمیته از روی چارت سازمانی بسته می شود، نه از روی ماهیت مسئله. حق رای از رتبه می آید، در حالی که موضوع رای به رتبه ربطی ندارد.
سازوکار دوم، نامقارنی میان عمق مطالعه و سرعت اظهار نظر است. عضوی که سند بریف را خوانده، از پیامد موضوع خود آگاه است و محتاطانه تر حرف می زند؛ عضوی که پرونده را نخوانده، تنها به آنچه روی پرده است دسترسی دارد و بلافاصله درباره همان اظهار نظر می کند. در پویایی جلسه، نظری که زودتر مطرح شود چارچوب بحث را تعیین می کند و بقیه ناچار می شوند نسبت به آن موضع بگیرند. به این ایده بهنجار راجع در

سازمان های ایرانی را افزود که سکوت مدیر ارشد در جلسه را نشانه بی اثری او تلقی می کند. نتیجه قابل پیش بینی است: عضوی که پرونده را نخوانده باید چیزی بگوید، و تنها لایه ای که ورود به آن مطالعه نمی خواهد لایه سلیقه است. این توضیح می دهد که چرا جلسه های برند در سازمان های بزرگ ما به طور نظام مند به بحث درباره رنگ و فرم ختم می شوند.
سازوکار سوم، میل خروجی به میانگین است. وقتی معیار تصویب، نبود مخالفت است نه انطباق با بریف، هر گزینه ای که وجه متمایزی داشته باشد در عبور از چند نظر مستقل تعدیل می شود. آنچه باقی می ماند، گزینه ای است که هیچ کس با آن مخالف نیست و دقیقاً به همین دلیل، هیچ موضعی هم نمی گیرد. تمایز – که کل بودجه برند برای رسیدن به آن هزینه شده – نخستین چیزی است که در این فرایند حذف می شود، و حذف آن در هیچ صورت جلسه ای ثبت نمی شود.
هزینه ای که در ترانزنامه نیست
هزینه این ساختار در سه لایه قابل ردیابی است. لایه اول، هزینه چرخه تصمیم است. هماهنگی تقویم نه مدیر ارشد عملاً یعنی جلسه ای هر سه هفته؛ هر دو بارخورد نزدیک به یک ماه طول می کشد و پروژه ای که با چرخه تصمیم فشرده در چهار ماه تمام می شود، به بیش از یک سال کشیده می شود. لایه دوم، تعامل این کندی با یک ویژگی ساختاری اقتصاد ما است: دوره ماندگاری مدیران ارشد در بنگاه های بزرگ دولتی و شبه دولتی اغلب کوتاه تر از مدت اجرای همین پروژه ها است. تغییر مدیریت در میانه کار به معنای بازگشت پرونده به نقطه صفر است؛ بریف دوباره نوشته می شود، ترکیب کمیته عوض می شود و مسیر از نو آغاز می گردد. برندی که چند بار از ابتدا شروع شود، عملاً هیچگاه وارد مرحله اثبات نمی شود؛ و ارزش برند تماماً محمول اثبات است.
لایه سوم به سمت تأمین برمی گردد. بیشتر سازمان های بزرگ نقشه روشنی از تفکیک تخصص ها در این حوزه ندارند و مرز میان طراحی

هویت بصری، معماری برند، راهبرد جایگاہی و طراحی تجربه نقاط تماس پرایشان مبهم است. در غیاب این تفکیک، تأمین کننده از ناسط روابط موجود انجام می شود و معیار، انشایی قبلی یا پایین ترین قیمت است نه تناسب تخصص با مسئله. نتیجه یک خطای ضاعف است: کمیته ای که صلاحیت دآوری تخصصی ندارد، کار مجموعه ای را از ارایی می کند که از ابتدا برای آن مسئله انتخاب نشده بود.
تفکیک ورودی از دآوری
خطای مبانی در این الگو، یکی گرفتن دو کارکرد متفاوت است. کمیته در تولید ورودی عملکرد بسیار خوبی دارد. تعریف موقعیت فعلی سازمان، انتظارات ذی نفعان داخلی، محدودیت های عملیاتی، آنچه سازمان به هیچ قیمت نمی تواند بپذیرد، و شکاف میان روایت رسمی و ادراک کارکنان همه این ها اطلاعاتی است که فقط از تنوع حاضران به دست می آید. در این مرحله، افزایش تعداد و تنوع اعضا کیفیت را بالا می برد. مدیر عملیات در همین جا دامادی دارد که هیچ پژوهش بیرونی به آن دسترسی ندارد. دآوری خروجی اما ماهیت دیگری دارد. اینجا مسئله جمع آوری اطلاعات نیست، سنجش انطباق است. آیا آنچه تحویل شده به خواسته مکتوب پاسخ می دهد یا نه. این کار به تنوع نیاز ندارد، به معیار و صلاحیت نیاز دارد. افزودن نظر بیشتر در این مرحله دقت را بالا نمی برد، پراکندگی تولید می کند. صنایع دیگر این تفکیک را پذیرفته اند: در پروژه های عمرانی، در حسابرسی مالی و در اپمی، نقش ناظر مستقل کسی که در نتیجه کار ذی نفع نیست و صرفاً انطباق را تأیید می کند، سال هاست تعریف شده است. در پروژه های برند، این نقش تقریباً همیشه خالی است و جای آن را رای جمعی غیر تخصصی پر می کند.
هسته سفارحه و چرخش صندلی تصمیم
الگوی جایگزین، کوچک کردن هسته تصمیم به سه نفر است: یک تصمیم گیرنده و دو مشاور. دلیل انتخاب این عدد کارکردی است، با سه

حکمرانی تصمیم در پروژه های برند سازمانی

نفر، جلسه در کمتر از یک ساعت بسته می شود؛ هیچ عضوی نمی تواند پشت رای جمع پنهان شود و ناچار است موضع خود را مستند کند؛ و مسئولیت نتیجه در پایان کار قابل ردیابی می ماند؛ این سازمان بخواد این سه نفر از بدنه مدیریتی خودش باشند، کاربردی ترین ترکیب مدیر روابط عمومی، مدیر عملیات و مدیر منابع انسانی است؛ سه درجه به سه واقعیت متفاوت سازمان: روایت بیرونی، اجرای واقعی، و فرهنگ داخلی.
نکته تعیین کننده اما ثابت نبودن نقش هاست. صندلی تصمیم باید متناسب با مرحله پروژه بچرخد. در مرحله روایت، رسانه و آنچه بیرون منتشر می شود، تصمیم نهایی با روابط عمومی است. در مرحله اجرا روی نقاط تماس فیزیکی – سررد کارخانه، ناوگان، پوشش کارکنان خط، فرم های میدانی – تصمیم به عملیات منتقل می شود، بر این مبانی ساده که کسی که مسئول اجراء است باید مسئول تأیید هم باشد. در مرحله برند کارفرما و انتقال هویت به درون سازمان، منابع انسانی تصمیم می گیرد. نظر و نظرات ثبت می شود، اما امضا نمی کنند.
این تفکیک نقش از حضور، همان چیزی است که در فرهنگ سازمانی ما جا نیفتاده. الگوی رایج دوگانه است: فرد یا با حق رای کامل در جلسه حاضر است یا کلاً کار گذاشته می شود. حالت سوم – حضور با حق اظهار نظر و بدون حق تصمیم – تقریباً تعریف نشده است، در حالی که همین حالت است که تعارض میان احترام سازمانی و سرعت تصمیم را حل می کند. مقاومت مدیران معمولاً واکنش به حذف شدن است، و واکنش به نداشتن حق ووت، مدیری که بداند ورودی اش در بریف ثبت شده و در مرحله دآوری خوانده می شود، برای گرفتن صندلی تصمیم فشار نمی آورد.
شرط تحقق
این الگو یکی پیش شرط دارد که بدون آن اجرا نخواهد شد:

پیش شرط انتساب فردی نتیجه، کوچک کردن هسته تصمیم یعنی اگر پروژه شکست خورد، نام مشخصی پای آن است. سازمانی که این هزینه را نمی پذیرد، هر ساختاری هم روی کاغذ طراحی کند، در عمل به کمیته پرجمعیت باز می گردد چون آن کمیته پاسخ کارآمدی به نیاز یاز واقعی است، منتها نیازی که در اساس معاشی نوشته نشده. حکمرانی برند در نهایت یک پرسش ساده است: چه کسی حق دارد به یک گزینه بد «نه» بگوید و نامش پای این «نه» بماند. تا وقتی پاسخ این پرسش در سازمان مشخص نباشد، افزودن به تعداد صندلی ها فقط هزینه تصمیم نگرفتن را پنهان تر می کند. کمیته پرجمعیت ریسک را حذف نمی کند؛ آن را رقیق و نامرئی می کند. ریسکی که مسئول ندارد، مدیریت هم نمی شود.

چشم انداز همکاری های حمل و نقلی و لجستیکی جمهوری قزاقستان و

جمهوری اسلامی ایران

در ۲۵ دسامبر ۲۰۲۳، در حاشیه نشست شورای عالی اقتصادی اوراسیا در سن پترزبورگ، توافقنامه تجارت آزاد بین اتحادیه اقتصادی اوراسیا و کشورهای عضو آن از یک سو و جمهوری اسلامی ایران از سوی دیگر امضا شد. این توافقنامه در ۱۵ می ۲۰۲۵ لازم الاجرا شد.
در این سند برای حدود ۸۷ تا ۸۸ درصد از طیف محصولات، رژیم تجارت معاف از گمرک اعمال می شود و شرایط مساعدی را برای ورود محصولات کشاورزی و صنعتی قزاقستان به بازار ایران ایجاد می کند. امکانات پیش بینی شده در این موافقتنامه برای عرضه تخصصی غلات بدون عوارض گمرکی به ایران در چارچوب سهمیه های تعرفه ای تعیین شده از اهمیت ویژه ای برخوردار است.
این موافقتنامه همراه با تشکیل رژیم تجارت ترجیحی، اعمال اقدامات حفاظتی، رفع موانع فنی تجارت، رعایت الزامات بهداشتی و بهداشت گیاهی، همکاری گمرکی، تعیین مبدأ کالا و حل و فصل اختلافات تجاری را تنظیم می کند.
علاوه بر این، این سند توافقنامه هایی را برای اطمینان از شفافیت در زمینه تدارکات عمومی و همچنین توسعه همکاری های صنعتی در زمینه های مورد علاقه متقابل پیش بینی می کند. توجه ویژه ای به تعاملات حمل و نقل و لجستیک، توسعه کریدورهای حمل و نقل بین المللی و بهبود زیرساخت هایی که تجارت متقابل را تضمین می کند، معطوف شده است. این توافقنامه به طور قابل توجهی رژیم تجارت ترجیحی با ایران را که قبلاً بر اساس موافقتنامه موقت اجرا می شد، گسترش داد و فرصت های بیشتری برای افزایش صادرات محصولات قزاقستان، تنوع بخشیدن به طیف محصولات و افزایش سطح همکاری تجاری و اقتصادی با ایران به عنوان شریک استراتژیک مهم قزاقستان ایجاد کرد.
ایران بازار بزرگ و امیدوار کننده ای با جمعیتی بالغ بر ۹۰ میلیون نفر است و همچنین دارای پتانسیل ترانزیتی قابل توجه و زیرساخت بندری توسعه یافته در خلیج فارس است. در این راستا، اجرای عملی موافقتنامه به توسعه بیشتر کریدور حمل و نقل بین المللی "شمال-جنوب" و گسترش دسترسی کالاهای قزاقستان به بازارهای خاورمیانه، جنوب آسیا و آفریقا کمک می کند.
در مسیر دوجانبه قزاقستان و ایران، سال های ۲۰۲۴-۲۰۲۶ با یک گذار کیفی بیابانه هایی نسبت به اعمال تعهدات رسمی و قانونی مشخص شده است. در سال ۲۰۲۴، قزاقستان، ایران، ترکمنستان و روسیه نقشه راه توسعه شاخه شرقی کریدور شمال-جنوب برای سال

قزاقستان و ایران ترکیبی از مزایای جغرافیایی مکمل را دارند که در بین کشورهای همسایه نادر است و در سال های اخیر، هر دو کشور اراده سیاسی منسجمی را برای تبدیل این ترکیب به یک سیستم حمل و نقل کارآمد نشان داده اند. یک راه آهن مستقیم که شبکه های دو کشور را به هم متصل می کند، راه اندازی شده است؛ یک توافق نامه جامع منطقه آزاد تجاری با اتحادیه اقتصادی اوراسیا لازم الاجرا شده است؛ و توافق نامه های خاص و الزام آور قانونی در مورد ساخت زیرساخت های بندری قزاقستان در سواحل ایران امضا شده است. در مجموع، این گام ها نه تنها ابتکارات جداگانه، بلکه یک کریدور حمل و نقل پایدار و نوظهور را نشان می دهند که قادر به گسترش قابل توجه فرصت های تجارت خارجی هر دو کشور در دهه آینده و تقویت نقش آنها به عنوان قطب های کلیدی ترانزیت در اوراسیا است.
شکل گیری ساختار جدید کریدورهای حمل و نقل اوراسیا، ناشی از فشار تحریم ها بر فدراسیون روسیه، بازسازی ساختاری تجارت جهانی و تمایل کشورهای آسیای مرکزی و جنوبی برای متنوع سازی مسیرهای تحویل محموله، مطالعه پتانسیل حمل و نقل و لجستیک تعامل بین جمهوری قزاقستان و جمهوری اسلامی ایران را به روز می کند. هر دو کشور موقعیتی کلیدی در تقاطع کریدور نصف النهار شمال-جنوب و کریدور عرضی شرق-غرب دارند که به همکاری آنها اهمیت می بخشد که فراتر از چارچوب روابط دوجانبه است و منطق اتصال کل فضای اوراسیا را تحت تأثیر قرار می دهد.

تعامل حمل و نقل بین قزاقستان و ایران طی سه دهه شکل گرفته است و از نظر کیفی چندین مرحله متفاوت را پشت سر گذاشته است. روابط دیپلماتیک بین دو کشور در اوایل دهه ۱۹۹۰، تقریباً بلافاصله پس از استقلال قزاقستان برقرار شد، که شالوده سیاسی را برای نزدیک شدن اقتصادی و زیرساختی بعدی ایجاد کرد.
نقطه شروع مفهومی برای نهادهای سازی کریدور نصف النهار شمال-جنوب، موافقت نامه کریدور حمل و نقل بین المللی "شمال-جنوب" است که در ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۰ در سن پترزبورگ توسط روسیه، ایران و هند امضا شد. قبلاً در سال های اول پروژه، در سال های ۲۰۰۰-۲۰۰۲، تعدادی محموله آزمایشی کانتینرین با مشارکت اپراتورهای ایرانی – هندی و ایرانی – روسی انجام شد که نشان دهنده قابلیت عملیاتی اساسی مسیر بود: مسیر کانتینرها از طریق ایران – از بندرعباس در خلیج فارس تا بندر انزلی در دریای خزر – با اجرای قوانین گمرکی، حدود چهار روز طول کشید. قزاقستان در سال های بعد به توافقنامه کریدور شمال-جنوب پیوست و در سال ۲۰۰۵، ایران، امانتدار این قرارداد، رسماً گسترش شرکت کنندگان به آذربایجان و تعدادی دیگر از کشورهای منطقه را تأیید کرد که ابتکار اولیه سه جانبه را به یک پلتفرم چندجانبه تبدیل نمود.
اجرای عملی کریدور شرق و خزر مدت ها است که به دلیل تحریم های غرب علیه ایران با مشکل مواجه شده است. احیای قابل توجه علاقه به این پروژه پس از برداشته شدن برخی محدودیت ها در ژانویه ۲۰۱۶ رخ داد. دستاورد کلیدی زیرساختی این دوره ساخت خط راه آهن مستقیم قزاقستان-ترکمنستان-ایران از طریق گذرگاه مرزی بولاشک بود که در سال ۲۰۱۴ به بهره برداری رسید. این بزرگراه برای اولین بار شبکه های راه آهن قزاقستان و ایران را مستقیماً با دور زدن قلمرو ازبکستان که قبلاً تنها مسیر راه آهن – با گذرگاه های مرزی سراسری (ترکمنستان) – سرخس (ایران) از آن عبور می کرد، متصل می نمود. بنابراین، شاخه شرقی کریدور شمال-جنوب یک مسیر کوتاه تر را به دست آورد و قابلیت اطمینان کل سیستم را افزایش داد.

قابل توجه است که پایه تجاری و اقتصادی همکاری به موازات زیرساخت حمل و نقل اما با تأخیر قابل توجهی شکل گرفته است: نهادهای شدن رژیم ترجیحی تجارت بین ایران و اتحادیه اقتصادی اوراسیا که شامل قزاقستان نیز می شود، به طور قابل توجهی دیرتر از راه اندازی فیزیکی ارتباطات حمل و نقل رخ داد – که می توان آن را ویژگی سیستمی آن دانست که در آن ذخایر زیرساختی برای مدت طولانی از محتوای اقتصادی آنها بیشتر است.

کارتون روز

مهرناز خوشبخت

قطعی برق

اینفوگرافی

ماینرها و بحران مصرف برق

ماینرها با دستگاه های استخراج رمزارز، به دلیل مصرف بالای برق، ضربه سنگینی به شبکه توزیع و اقتصاد کشور وارد کرده اند.

استفاده از ماینر در ایران
به صورت غیرمجاز و زیرزمینی

استفاده از ماینر در جهان
با پرداخت هزینه و مالیات

جریمه: ورود ماینر: حکم قاچاق

معادل ۳ برابر قیمت دستگاه

پاداش اعلام مراکز غیرمجاز: ۳۰۰ میلیون تومان

جهان اقتصاد
info@jahaneghtesad.ir